

Cartes

Torroella-l'Estartit,

«encara sort»

JOSÉ FORTEA FABRA. torroella de montrí.

L'Ajuntament va aprovar adherir-se a l'Associació de Municipis per la Independència amb els vots de CiU, Esquerra, UPM, L'EST i el Coet, i el vot en contra del PP.

Andrés Navarrete (PP), des que es va formar l'organisme intern, s'ha oposat a les votacions en defensa de reivindicacions que situïn Catalunya diferenciada i separada d'Espanya. Alcalde Jordi Cordón, com va poder admetre i ajuntar-se amb el PP, per formar equip de govern.

Al Baix Empordà, de 37 municipis, només n'hi ha dos que es van ajuntar amb el PP, Joan Giraut, Castell Plaja d'Aro i Jordi Cordón, Torroella de Montgrí, la meua opinió, és que vostès són una classe estranya de catalans i espero que aviat es descobreixi una vacuna per curar aquestes malalties.

Jordi Cordón, de tota manera, estic content per la seva decisió d'adherir-se a l'Associació de Municipis per la Independència.

Temps d'esperança

M. Àngels Pagès Calvet. ventalló.

Tot està a punt per tornar a celebrar el Nadal, llums al carrer, pessebres, arbres ben guarnits i... sobretot, gent atafegada per trobar el regal que cagarà el tió a petits i a grans. Tot això és molt bonic, però no ens pot fer oblidar que tornarem a reviure el fet més important de la història de la humanitat. Tot un Déu que es fa com un de nosaltres, pren la nostra naturalesa per fer-se proper i el més important, ensenyar-nos el camí de la felicitat autèntica.

Una nova oportunitat per acostar-nos a la cova de Betlem, on hi ha Jesús, per demanar-li que ens ensenyi a estimar com ell ens estima, que ens eixampli el cor i ens tregui l'egoisme, que la seva llum guii el nostre camí.

També que ens ompli d'esperança per al nou any que estem a punt d'encetar, que la pau i la justícia es facin presents arreu del món.

Enguany podrem gaudir aquestes festes nadalenques d'una oferta ben àmplia de pessebres vivents. Aquesta tradició de representar el naixement de Jesús a través de personatges vius està molt arrelada a Catalunya. Val a dir que el de Castell d'Aro va ser una de les entitats guardonades amb la Creu de Sant Jordi l'abril passat per la continuïtat de més de cinquanta anys d'aquesta manifestació.

Participar-hi amb la família és una bona ocasió per fer-nos adonar que les nostres tradicions, que les nostres arrels cristianes, encara segueixen vives.

El temps dels notaris

CARLES MARÍN ROURE. girona.

Em va sacsejar, encara que sense cap pena, la notícia apareguda fa pocs dies en aquest diari amb l'entrevista a un notari. Es referia al fet que aquest col·lectiu ha perdut un 40% de càrrega de treball com a conseqüència directa de la crisi econòmica. D'una banda, m'imagino que amb els anys de saturació laboral previs, hauran aprofitat per omplir les seves alforges. D'altra, i per experiència pròpia, veig que el temps d'espera en els seus luxosos bufets per a una simple signatura, ve a ser el mateix ara que abans. Dedueixo que el seu temps segueix valent molt i el dels altres mortals, molt poc, i en això res ha canviat.

A l'atenció

de Joan Vergés Gifra

Agustí Casanova i Masferrer. girona.

Gràcies per la seva amabilitat en respondre al meu text en el qual feia referència a l'article que vostè va

publicar sobre els fets ocorreguts a la UdG. No el vull entretenir massa, que el noto molt atrafegat, tot i així, li vull ressaltar que la seva frase: «Anava a dir que penso que la seva atenció és immerescuda, però no ho diré», és d'una consistència lògica i de sindèresi admirables. Igual enginy demostra quan es pregunta amb quin ull vaig llegir el seu article. Podria fer-li una pregunta a la seva pregunta, emperò no el vull pas gabiejar més. Atentament.

El silenci dels covards

enric Carcereny Beltran. LLORET DE MAR.

El passat divendres, 16 d'enguany, vaig ser convidat pel Sr. Santiago Ontañón a una conferència a la sala polivalent de l'edifici sociocultural de Lloret de Mar, i que algú va batejar com la «casa dels trons», a causa de la mala sonorització del edifici en general, encara que en aquesta sala el so era correcte. Una vegada més, una inexplicable i faraònica inversió per uns defectes inadmissibles. El tema era sobre l'astronomia i els ovnis. Durant la conferència, una assistent va preguntar com era possible que els extraterrestres, que ja ens van visitar en temps quasi prehistòrics, no es van donar a conèixer a la nostra civilització. Aleshores vaig pensar en un acudit que havia llegit en un diari, en el qual es veien dos extraterrestres comandant una nau espacial, i que amb els seus sistemes molt més avançats que els nostres veien tot el que passava a la Terra. I un li deia a l'altre: «Val més que no ens hi aturem en aquest planeta, ja que tenen uns sistemes de convivència molt estranys i una mica bèsties». El company li ratificava: «Doncs sí, la gran majoria viu dominada per uns pocs que són els que tenen els diners i els recursos. Fan manifestacions que tenen molt poc efecte, però el que és més important, que és la denúncia pública, feta per una persona determinada amb noms i cognoms, no tenen el que cal per fer-ho. Tenen por de les represàlies dels seus caps, siguin polítics, judicials, empresaris o superiors immediats».

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/12/24/cartes/538402.html?utm_source=rss